

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3129

гр. София, 30.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в закрито заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

като разглежда дело номер **3107** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от Н. В. В. срещу отказ на заместник-кмета на Столична община да предостави достъп до обществена информация по заявление с рег. № СОА24-ЕВ01-117/23.02.2024 г.

С молба от 13.11.2024г. жалбоподателят е направил искане за предоставяне на правна помощ на основание чл.95 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК, за което представя декларация за материално и гражданско състояние.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.23, ал.2 от Закона за правната помощ (ЗПП), системата за правна помощ обхваща и случаите, когато обвиняемият, подсъдимият или страната по наказателно, гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. Разпоредбата на чл.24, т.1 от ЗПП предвижда, че правна помощ по чл.21, т.1, 2 и т.3 не се предоставя, когато предоставянето ѝ не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за нея. В случая характерът на производството пред административния съд е такова, че по закон не се предвижда задължителна адвокатска защита. Преценката на ползата от помощта в хипотезата на процесуално представителство е свързана със заявеното или упражнено процесуално право на кандидатстващия за правна помощ. Също така кумулативно изискване за предоставяне на правна помощ по преценка на съда е наличието на интереси за правосъдието, които да налагат необходимост от процесуално представителство на страната, каквото в случая не е налице. Доколкото безплатна правна помощ за процесуално представителство по ЗПП се предоставя и в случаите, в които по закон е предвидена задължителна адвокатска защита, следва да се отбележи, че жалбата не осъществява и посочената хипотеза.

В случая предоставянето на правна помощ не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето с оглед естеството на производството. Съдът е сезиран

с жалба, която е достатъчно ясно формулирана, делото не представлява фактическа или правна сложност. В същото време на съда е служебно известно, че по жалби на Н. В. В. пред АССГ са образувани множество дела по ЗДОИ, по които жалбоподателят е извършвал всички дължими процесуални действия. Част от тези производства са приключили, като по някои с постановления окончателен съдебен акт оспореният административен акт е отменен. В тази връзка, предоставянето на правна помощ на лице с опит от над 300 съдебни производства пред АССГ, който редовно и надлежно изпълнява процесуалните си задължения, е неоправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на жалбоподателя. С тези съображения съдът приема, че предоставянето на безплатна правна помощ не би било съизмеримо с ползата, която тя би донесла на молителя, както и че интересите на правосъдието не изискват предоставянето на правна помощ.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н. В. В. за предоставяне на правна помощ по адм. дело № 3107/2024г. по описа на АССГ.

Определението подлежи на обжалване от молителя с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: